

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Der er nu kun 10 sager tilbage.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 185) findes i tidenden sp. 7406, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 851).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *finansministeren*:

Til § 2.

Paragraffen affattes således:

„§ 2. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, dog således at ophævelsen af den gældende lovs § 2, stk. 4, først har virkning fra den 1. april 1975. Bestemmelsen i § 2 A, stk. 2, vedrørende Klampenborg Væddeløbsbane har virkning fra den 1. april 1974.“

Bemærkninger.

Ændringen er af redaktionel karakter, foretaget efter henstilling fra justitsministeriets lovafdeling. Samtidig er lovhensvisningen vedrørende hjemmelen for amtskommunernes hidtidige andel i afgiftsprovenuet rettet fra § 2, stk. 3, til § 2, stk. 4.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget af *finansministeren* (se ovenfor) om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 385, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Grünbaum (S):

Under hensyn til den aftale om en langsigtet boligløsning, der nu er indgået mellem 6 partier, skal jeg meddele, at mit parti tager ændringsforslag nr. 3 om beregningen af lejeværdi m. m. tilbage. Jeg kan samtidig meddele, at det samme gælder de radikale.

Mit parti vil anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1 og 2, hvorefter maksimumsgrænsen for befodringsfradrag helt ophæves mod en forhøjelse af bundbeløbet til 1.100 kr. Dette vil ikke medføre noget provenutab for det offentlige, og det vil give en tiltrængt lettelse for dem, der har de lange kørselsafstande til arbejdspladserne.

Vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 5 om indførelse af et standardfradrag for ejerlejligheder. Gennemføres en sådan ordning, er det vor opfattelse, at også lejerne må have et fradrag for vedligeholdelse. Det bliver en meget kostbar historie for det offentlige, og det er jo heller ikke flere fradrag, der er brug for i dette øjeblik, tværtimod.

Også ændringsforslag nr. 6 må vi stemme

[Grünbaum.]

imod, hvis det kommer til afstemning. Efter sekspartiaftalen skal der jo nu ske en samtidig og en gradvis nedtrapning af både lejeværdien og rentefradraget. De 67-årige vil blive sikrede ved en særlig lav ansættelse af lejeværdien, således at der sker en ensartet lempelse for alle, der er over 67 år, hvad enten de er i den situation, at der er et overskud, eller de måske fortsat har et vist, men måske forholdsvis lille underskud. Hvis det kun er overskuddet, der friholdes for beskatningen, får de sidstnævnte jo ikke den lempelse, der her er tale om. Men som sagt er der i sekspartiaftalen en løsning på disse problemer.

Som de øvrige partier går vi ind for, at den foreslåede adgang til at anke en forskudsansættelse til skatterådet ikke bliver gennemført.

Formanden:

Ændringsforslag nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Glistrup (FP):

Forsommeren 1973 var mørke dage for landets ejere af parcelhuse og ejerlejligheder; men var det mørkt om sommeren, så blev det unægteligt lyst i december, hvor vi havde parcelhusvalget, og hvor centrumdemokraterne, de konservative, og hvad ellers de gode drabanter til fordel for parcelhusejere og ejerlejlighedsejere hed — ja, der er da også noget, der hedder venstre, Danmarks liberale parti, dem skal vi da heller ikke glemme. Derfor var det således, at parcelhusejerne kunne gå ind i det nye år med den sikre forvisning, at den uret, der var gjort dem ved S-SF-loven fra juni måned 1973, der skulle træde i kraft den 1. januar 1974, måtte blive slettet endeligt af historiebogen, endnu før loven trådte i kraft.

Længe har det trukket ud med virkelig at få gennemført i lovsform denne ophævelse af S-SF-loven fra juni 1973, men nu i dag er vi altså kommet frem til anden behandling, hvor det virkelig skal ske. Og dér er jo altså så sket det, at forsommeren 1974 tegnede til at blive en lys forsommer for parcelhusejerne og for ejerlejlighedsindehaverne. Vi fik fastslået ved bededagsforliget en sikkerhed for, at nu kom der i hvert fald rimelige vil-

kår for parcelhusejere og ejerlejlighedsindehavere for regnskabsåret 1974, og vi havde den bedste fortrøstning til, at det nok ville fortsætte.

Når man nu spørger: hvad opnåede fremskridtspartiet i grunden ved dette bededagsforlig, så har vi hidtil gået rundt og sagt: ja, vi opnåede jo, at parcelhusejerne og ejerlejlighedsejerne fik rimelige beskatningsforhold for 1974. Nu er der jo dem i og uden for regeringen, der ganske har villet reducere vor indsats til at være bagatelagtig, for man siger: ja men det var jo bare venstres eget forslag, vi går ind for at gennemføre.

Jeg tror nok, at denne reduktion in absurdum af fremskridtspartiets indsats den 15. maj 1974 kan man ikke foretage efter det, der skete på fandens fødselsdag her i går med den nye parcelhusaftale. Da venstre solgte ud af alt, da man ville kaste i grams til socialdemokraterne, så var såmænd nok også parcelhusskatten for 1974 røget med i købet, hvis ikke man havde haft en enkelt standhaftig tinsoldat tilbage fra 1974-valget, hvis ikke man stadig havde forpligtelsen over for fremskridtspartiet til at gennemføre den ændring af parcelhusbeskatningen, som der nu er tale om.

Derfor skal vi glæde os over det lovforslag, vi behandler i dag, som i hvert fald giver vore parcelhusejere og vore ejerlejlighedsejere en stakket frist, før de eventuelt skal til at have deres økonomi ødelagt, før de skal til at forlade hus og hjem, som der er udsigt til at de skal gøre fra 1975 med den aftale, som blev indgået af de 6 partier i går.

Det, man bar frem på sølvfad fra hr. Schlüter, hr. Erhard Jakobsen, hr. Christophersen, og hvem der ellers mødte frem til socialdemokratiets andendagsgilde, det var jo bl. a., at nu skulle parcelhusejerne fremover, altså fra 1. januar 1975, virkelig til at steges. I 1975 sker det på den måde, at man uden videre går over til 15. almindelige vurdering som grundlaget for parcelhusbeskatningen, og det vil altså igen for masser af mennesker sige en forhøjelse, hvor de skal tjene mange hundrede kroner, måske flere tusinde kroner, ekstra om måneden for at kunne klare denne beskatning af det rent fiktive, som lejeværdien er, sammenlignet med den nuværende beskatning.

Jeg ved godt, at det er hundrede og et, der er ude, og at det er 101 pct., man gennemgå-

[Glistrup.]

ende har en stigning med fra 1973 til 1975, men jeg erindrer også min barndoms lærdom, som bl. a. hr. Erhard Jakobsen var så flink til at manuducere os i, nemlig at gennemsnitstal er af så uhyre ringe interesse for den, hvis hus virkelig er steget så meget mere. Den, der har måttet prioritere under nutidens kurstab, har mistet byggemomsen, har fået ekstra opvarmningsudgifter, har hele sin økonomi luvslidt i forvejen og så måske får en forhøjelse, der er væsentlig større end de 101 pct., han skal altså fra 1. januar 1975 kun have det at glæde sig over, at 1976 i hvert fald ser ud til at blive værre for ham end 1975. Det, der er sandheden med dette hurtigtarbejdende udvalg, som er udtænkt i sekspartiaftalen og skulle være grundlaget for parcelhusbeskatningen fra og med 1976, er, at så skruer man for alvor tommeskruerne på dem, der har begået den formastelige handling at indrette sig i et parcelhus, indrette sig i en ejerlejlighed for dem og deres familie, hvor man virkelig skulle have grundlag både for familiens trivsel og for børnenes opvækst. Det er simpelt hen det, man nu har solgt ud til socialdemokratiet i sin rædsel for at føre en langsigtet boliglovningspolitik. Man har bragt på et fad tributten til tankerne fra juni 1973. Det er — bevares, det skal vi da indrømme — ikke helt så galt, som loven var i juni 1973, men i princippet er det nøjagtig det samme, man farer over til med 15. almindelige vurdering med aftrapning af rentefradragsret, og hvad der ellers er af vederstyggeligheder i denne sekspartiaftale.

Det er altså den mørke fremtid, vi må se i øjnene, hvis hr. Christophersen virkelig har ret i, at 126 mandater i dette folketing er tilstrækkeligt til, at man også efter næste folketingsvalg har et flertal for denne langsigtede boliglovningspolitik. Vi kan jo bede til, at der på ny bliver flyttet 60 mandater, så de 126 bliver til 66 efter næste folketingsvalg, så vi på den måde kan blive af med denne skrækelige boliglovningspolitik, som er kommet frem her. Der burde være kræfter i folket til

at nå frem til dette resultat oven på det, man har præsteret fra de 6 partiers side.

Men lad os nu i stedet glæde os over det, som vi har her for 1974. Lad os glæde os over, at vi ikke får nogen stigning i lejeværdien. Lad os glæde os over, at der i hvert fald er ét parti tilbage, som holder fast ved, hvad man lovede før den 4. december, nemlig at man vil indføre standardfradrag for ejerlejligheder.

Ændringsforslag nr. 5 er stillet af fremskridtspartiet, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne og omhandler, at der skal være standardfradrag for ejerlejligheder, og det forslag skal vi virkelig være glade for, så længe vi endnu er den standhaftige gruppe, der går ind for det. Jeg kan så nogenlunde se på uret, at det formentlig varer 10 minutter endnu, vi kan have den glæde, men i hvert fald skal jeg love landets ejerlejlighedsejere, at fremskridtspartiets boligpolitik er den samme efter et folketingsvalg, som den var før et folketingsvalg, når det konservative folkeparti og centrumdemokraterne nu om lidt kommer og siger, at de ikke skal have det fradrag, som de selvfølgelig bør have. Hvorfor i alverden skal et parcelhus, der ligger på etagerne, stilles dårligere end et parcelhus, der ligger ude på markjorden? Det er jo i den grad en urimelig ting, og man ville jo også for en uges tid siden have være enig med os i, at dette standardfradrag selvfølgelig også skal tilkomme ejerlejlighedsejere. Fremskridtspartiet vil holde fast ved denne eneste sunde og rigtige tanke. Ændringsforslag nr. 5 bliver muligt taget tilbage af nogle af forslagsstillerne, men i hvert fald ikke fra de af forslagsstillerne, bagefter hvis navne der i parentes står „FP“, fremtidens parti på ejerlejlighedsområdet og på parcelhusområdet.

Det forslag om en parcelhusbeskatning her for 1974, som vi diskuterer, indeholder også forskellige frynsere. Vi undgår den overflødhedsadministration, den ekstra papirflytten frem og tilbage, som finansministeren foreslog, og som vi nu får ud af loven i kraft af ændringsforslag nr. 7, som jo er et

[Glistrup.]

forslag, fremskridtspartiet var ene om ved første behandling, men hvor vi nu har fået de andre partier med. Vi opnår, at de mennesker, der er blevet ramt så hårdt af benzinkrise og forhøjede vægtafgifter, med deres store befordringsudgifter mellem hjem og arbejdsplads, ikke mere skal underkastes den kedelige maksimumsgrænse, der har været gældende for dem til og med 1973. Det er også en tanke, der blev ventileret af fremskridtspartiet som det eneste parti allerede ved første og anden behandling, og den ser der jo nu ud til at være nogenlunde enstemmighed for.

Trods alt: er der end mørkt bagude, og er der end mørkt fremover, så er det et lyspunkt i alt mørket, at vi nu får i hvert tilfælde disse forbedringer for 1974 igennem ved vedtagelsen af finansministerens ligningslovsforslag, som det fremtræder efter den betænkning, der er afgivet af skatte- og afgiftsudvalget.

Christophersen (V):

Det er med tilfredshed, venstre kan konstatere, at et betydeligt antal partier nu kan tilslutte sig, at forslaget om uændret lejeværdi i 1974 gennemføres. De bemærkninger, hr. Glistrup fremkom med vedrørende lejeværdiansættelsen i de kommende år, skal jeg vende tilbage til under behandlingen af et senere punkt på dagsordenen.

Dahlgaard (RV):

Ligningslovens bestemmelser om parcelhusbeskatningen har nu i 2 år været en enebærbusk, som folketingets partier er gået rundt omkring. Behandlingen af det foreliggende lovforslag har været præget af, at der både her i folketinget og i skatteudvalget er stillet et væld af ændringsforslag, som så efterhånden er blevet taget tilbage, det ene efter det andet. Nu er altså i dag også ændringsforslag nr. 3, stillet af socialdemokratiet og det radikale venstre, taget tilbage. Jeg føler mig ikke helt sikker på, at det er den sidste tilbagemarkning af ændringsforslag, vi kommer til at opleve under denne behandling.

Når vi ikke har taget forslaget tilbage tidligere, skyldes det, at udvalgsarbejdet er fremmet til betænkningss afgivelse på et tids-

punkt, hvor forhandlingerne mellem partierne om de kommende års boligpolitik ikke var tilendebragt. Når vi i det hele taget er med til at tage forslaget tilbage, er det et led i den almindelige forligsstemning omkring boligpolitikken. Efter at der nu er skabt enighed mellem 6 partier om, hvordan man i de kommende 4 år skal gribe arbejdet med ejerboligernes skattemæssige problemer an, har det selvsagt fået væsentligt mindre betydning, hvordan reglerne for 1974 udføres.

Det væsentligste i boligforliget i forbindelse med ejerboliger, altså ligningslovbestemmelserne, er jo, at der nu bliver nedsat et udvalg af sagkyndige, der skal løse en temmelig klart formuleret opgave, nemlig at stille forslag til en ordning, hvorefter der kan ske en gradvis afvikling af lejeværdibe grebet og en gradvis begrænsning af fradragretten for boligrenter. Udvalget skal stille mod en ordning, der modvirker inflation i boligsektoren, herunder interessen i gældsættelse i ejerboliger.

Spørgsmålet har været genstand for interesse i den almindelige politiske diskussion og i offentligheden gennem et par år, og socialistisk folkeparti har ved lejligheder stillet forslag om det. Det ville i høj grad være ønskværdigt, om en parcelhuspolitik med den målsætning, jeg her har nævnt, og som altså indgår i 6 parti aftalen om boligforliget, kunne virkeliggøres.

Jeg sagde, at dette kommissorium er forholdt sig klart i sin udformning, men det er ikke det samme som, at det er let af løse opgaven. Derfor er det klogt, at boligaftalen har forudsat, at en løsning af opgaven kan trække ud, og at aftalen derfor omfatter regler for lejeværdiansættelse af egen bolig til og med året 1977.

De regler i boligaftalen, hvorefter der tages et særligt hensyn til parcelhusejere over 67 år, er kommet ind i aftalen via SR-skit sen til en boligløsning. På dette punkt løses et af de fleste erkendt rimelighedsproblemer, og der tages i virkeligheden forskud på de praktiske virkninger af den langsigtede parcelhusløsning, der stiles mod.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at det radikale venstre kan stemme for de af finansministeren stillede og for de af finansministeren tiltrådte ændringsforslag. Derimod til vi stemme imod de øvrige æn-

[Dahlggaard.]

dringsforslag, som måtte blive opretholdt under den fortsatte forhandling.

Juul-Madsen (KF):

Alle, der har fulgt den politiske udvikling omkring parcelhusedebatten, og som har fulgt det konservative folkepartis stilling, vil vide, at det konservative folkeparti sidst for et år siden skarpt vendte sig imod den såkaldte junilov og ikke blot vendte sig imod den, men også stemte imod den. Man vil også vide, at vi allerede før decembervalget havde klare ændringsforslag parat i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, og at vi på den første dag i den folketingssamling, der nu går mod sin afslutning, fremlagde et konservativt forslag til løsning af parcelhusejernes problemer.

Da der ikke i folketingets skatte- og afgiftsudvalg kunne opnås enighed om eller tilvejebringes et flertal for det konservative folkepartis forslag, måtte vi naturligvis, når vi ville hjælpe parcelhusejerne, søge sammen om det, som et flertal kunne blive enig om, og det, et flertal kunne blive enig om, var altså det forslag, der i dag er til behandling, og hvor det afgørende er, at man sikrer parcelhusejerne, at de har samme vilkår i skatteåret 1974, som de havde i 1973.

Derudover har der været stillet forskellige ændringsforslag, hvortil også det konservative folkeparti har været medforslagsstiller. Men da boligforliget nu tilsigter, at et ekspertudvalg skal søge at nå frem til en løsning, der kan gælde fra 1976, og hvor lejeværdibegrebet afskaffes og man søger henimod, at ejendomsskemaet som sådant kan afskaffes, hvorefter spørgsmålet om vedligeholdelsesfradrag og spørgsmålet om beskatning af konstateret nettooverskud i parcelhuset falder bort, vil det konservative folkeparti trække sig tilbage som medforslagsstiller til ændringsforslagene under nr. 5 og 9 og vil tage ændringsforslag nr. 6 tilbage, det, der er stillet af det konservative folkeparti og centrum-demokraterne. Det afgørende for det konservative folkeparti har været, at man for 1974 fik en løsning, der var realistisk og fornuftig for parcelhusejeren, og at man for de kommende år søger frem til en langsigtet og forbedret løsning vedrørende disse forhold.

Formanden:

Det konservative folkeparti har nu trukket sig tilbage som medforslagsstiller til ændringsforslag nr. 5, 6 og 9.

Børge Johansen (CD):

Da ingen her i tinget er ukendt med det udviklingsforløb, der har ført til den nu foreliggende betænkning om det foreliggende forslag til lov om ændring af ligningsloven, skal jeg indskrænke mig til at sige, at mit parti selvfølgelig kan anbefale forslaget, som det nu foreligger, indstillet til vedtagelse af flertallet, og med den tilføjelse, at vi i konsekvens af forliget af 11. juni trækker vores deltagelse tilbage, for så vidt angår ændringsforslag nr. 5, 9 og 6; nr. 5 og 9 var stillet af os sammen med fremskridtspatiet og det konservative folkeparti — hr. Glistrup har altså profeteret rigtigt — og nr. 6 var stillet sammen med det konservative folkeparti. Disse ændringsforslag tager vi altså tilbage. Men i øvrigt anbefaler vi lovforslaget til vedtagelse.

Formanden:

Centrum-demokraterne har nu også trukket sig tilbage som medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 5, 6 og 9.

Ændringsforslag nr. 6 er herefter taget tilbage af begge forslagsstillerne. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Ømann (SF):

Ja, hr. Glistrup sagde jo, det var hans fortjeneste, at man nu har fået en mildere beskatning for 1974 af parcelhusene. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Før hr. Glistrup optrådte på arenaen, erklærede vi fra SF's side, dengang man ytrede tvivl om, hvorvidt 15. almindelige vurdering ville føre til urimeligheder, at vi ville se på sagen, og vi har da også fremsat et regulært ændringsforslag; vi har for at simplificere forhandlingerne senere taget det tilbage, for der var et utal af ændringsforslag. Derfor behøver jeg ikke i dag at tage dette tilbage, det er taget tilbage tidligere, så bare lidt af glorien, hr. Glistrup, kan vi jo godt pille af.

Men i øvrigt synes jeg altså, man har været lidt for flod med hensyn til at forgylde parcelhusejerne ved det forslag, der nu fore-

[Ømann.]

ligger, efter at de andre ændringsforslag er taget tilbage. Derfor kan vi ikke stemme for lovforslaget, derfor kan vi ikke stemme for ændringsforslagene. Vi kan heller ikke stemme for den ændring, der sker med hensyn til befordringsfradraget. Vi tvivler på, at denne ændring er rigtig demokratisk, vi er bange for, at det er en ændring, der vender den tunge ende nedad.

Men det, som er det store ved denne behandling, er i og for sig den glædelige begivenhed, at hvis tanker, der fremsættes her i tinget til overvejelse ude i befolkningen, er rigtige, så vinder de sejr, uanset hvordan de behandles, så vinder fornuften sejr. Jeg har mange gange kørt frem med, at denne lejeværdiberegning var vanvittig, dette fradrag af private renter var en vanvittig ting i den økonomiske sammenhæng, og jeg har ikke mødt ret megen støtte herindefra, da jeg først kom frem med det.

Men så var der forskellige opinionsdannende lag ude i befolkningen, som sagde: dette lyder dog egentlig ganske fornuftigt, og så var det, som om der var forskellige partier herinde, der sagde: nå ja, fejlen ved dette forslag er alene den, at det ikke er vores parti, der har fremsat det.

Nu ser jeg, at der er 6 forligspartier, der principielt går ind for, at lejeværdien skal afskaffes, at rentefradraget skal afskaffes, og det noterer jeg med meget stor tilfredshed; nu beklager jeg bare, at der ikke er sat dato på disse bestræbelser.

Jeg har også lyst til at sige til hr. Glistrup, at med hensyn til sejren, til hans store indsats, skal han lige være klar over, at der ligger dette og lurer, at der kommer helt andre principper for opgørelsen af parcelhusenes skattemæssige stilling. Det er lovet, det er stillet i udsigt.

Men så må jeg også bittert beklage, at når vi nu har opnået at komme så vidt under det eksisterende skattesystem, så er det en postgang for sent. For jeg synes godt, vi kan konkludere — og her er jeg enig med hr. Glistrup — at indkomstskattesystemet som sådant har spillet fallit, og vi står over for at skulle indføre et helt nyt skattesystem.

Jeg vil gerne love, at vi i løbet af 14 dages tid fra SFs side kommer frem med helt nye skattetanker, som sådan set trækker tæppet væk under alle disse overvejelser, vi her har.

Så det er jo bittert at arbejde for en tanke i 10 år, komme frem til sejr her i folketinget og så bagefter konstatere, at det er en postgang for sent.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi ønskede kun det forslag, som her er til behandling, fremmet, for at vi kunne få tid og ro til at finde frem til en egentlig bolig-løsning. Denne egentlige løsning mener vi nu vi har fået, og debatten herom mener jeg vi har mulighed for at gå ind i senere, så jeg skal her kun anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Der er tilsyneladende omkring dette forslag en ejendommelig forligsstemning her i salen i øjeblikket. Vi synes ikke, det er en hyggelig stemning, i særdeleshed ikke på baggrund af det, der er den egentlige årsag til, at man kan finde frem til en samling omkring det forslag her, der vedrører parcelhusejerne. Det får jeg lejlighed til at sige en hel del om senere i dag, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at vi ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse og heller ikke til ændringsforslagene. Der ligger jo, som det nu foreligger, nogle ganske store forøringer, i særdeleshed til de store parcelhusejere, der har bygget i den sidste tid. Det finder vi helt urimeligt på baggrund af det boligforlig, der i øvrigt foreligger, og som jeg senere skal komme tilbage til.

Mølgaard (DR):

Det er tidligere her fra tingets talerstol fra retsforbundets side blevet markeret, at vi egentlig ikke havde voldsom kærlighed til det lovforslag, der her ligger fremme, et lovforslag fremsat fra regeringens side, at vi heller ikke havde nogen voldsom kærlighed til de lovforslag, som var fremsat på daværende tidspunkt fra radikal-socialdemokratisk side, og at vi derfor fra den overvejende del af retsforbundets side ikke ville stemme imod regeringens forslag, men heller ikke for RS-forslaget, som forelå dengang. Det skal jeg kun gentage for en ordens skyld for at få fastslået, hvordan vores stilling vil være ved afstemningen. Den er fortsat uændret, vi har ikke megen appetit på det, der ligger her, og vi erkender også, at vore tanker kan

[Mølgaard.]

man ikke komme igennem med på dette område i den nuværende situation.

Erhard Jakobsen (CD):

I relation til det, hr. Glistrup sagde fra talerstolen for nogen tid siden, vil jeg gerne sige, at jeg synes, der er god grund til at give hr. Glistrups parti absolut den andel af æren for, at vi i dag kan gennemføre dette forslag, som tilkommer partiet. Jeg vil dog samtidig sige til hr. Glistrup, at jeg tror nok, at hvis han ude omkring i landet skal forsvare partiets deltagelse i storebededagsforliget, vil den omstændighed, at vi redede Danmark fra en devaluering, nok tælle mere end dette, uanset at det for hr. Glistrup og for mig personlig også var vigtigt at få denne sag med.

Men må jeg så sige, at det, der egentlig fik mig til at gå på talerstolen, var et ønske om, at der ikke, når denne debat dumper af om nogle dage, ude blandt parcelhusejerne har dannet sig det indtryk, at nu kan de alligevel risikere, ikke i dette år, men så i det næste, at komme af med nogle tusinde kroner mere. Det passer ikke. Politiken rammer det vel meget godt i dag ved at sige: en plovmand mere. Det er vel nok mere den størrelsesorden, der i hundredtusinder af tilfælde bliver resultatet.

Jeg skal så straks gøre den indrømmelse og dermed beklagelse, at det lykkedes ikke for centrum-demokraterne under forhandlingerne at vinde fornødent gehør for, at 15. almindelige vurdering giver en skævhed, en skævhed derved, at nogle får ganske små forhøjelser, andre får store, og at nogles forhøjelser forsvinder i kraft af, at standardfradraget også forhøjes, mens andre ikke får standardfradraget forhøjet.

Derfor er vi naturligvis meget ivrige for, at forhandlingerne om allerede i 1976 at få en mere rimelig ordning bliver ført frem og ført til ende, og dér kan hr. Glistrup jo da være med til at hjælpe.

Endelig — og det er måske det mest afgørende, og det tror jeg også hr. Glistrup er opmærksom på — er det i dag ikke lejeværdi af egen bolig og indkomstskat, parcelhusejerne diskuterer, det er grundskatterne. Parcelhusejerne har netop for kort tid siden fået deres ejendomsskattebilletter, og det er

2.000-3.000 kr. mere om året for adskillige af de parcelhusejere, der i forvejen var truet med — men det fik de altså ikke — 2.000-3.000 kr. mere over indkomstskatten. Jeg kan love hr. Glistrup for, at her skal fremskridtspartiet få sin store chance for at støtte parcelhusejernes sag. Centrum-demokraterne vil straks i den nye folketingssamling fremsætte forslag om, at vi sikrer parcelhusejerne imod, at kommunerne i fremtiden kan forhøje grundskyldpromillen, for ellers kan vi jo nemlig umuliggøre stillingen for en hel række grundejere; det vil være langt alvorligere end de penge, der er tale om over lejeværdien af egen bolig og over indkomstskatten.

Altså, lad os gøre det klart for parcelhusejerne, at truslen om de 2.000-3.000 kr. mere er drevet væk. Det, der er tale om i de følgende år, vil være en ny ordning, hvor de ganske simpelt kan rive ejendomsskemaet i stykker, det spiller ikke længere nogen rolle ved udregningen af deres indkomstskat. Og endelig dette: det vil i fremtiden i høj grad være grundskatterne, der kommer frem i billedet, det er her, truslen imod en mands fortsatte bevarelse af hans parcelhus kommer ind i billedet. Og her agter som sagt centrum-demokraterne at tage et initiativ.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal ikke knytte ret mange bemærkninger til den debat, der har været ført her.

Jeg glæder mig naturligvis over, at så bredt et flertal i folketingsret nu gennemfører regeringens forslag med de mindre ændringer, som dels udvalgsflertallet, dels jeg selv har foreslået. Så kan vi jo, hr. Glistrup, skændes om æren, hvis det er det, det drejer sig om, men det er dog regeringens forslag, der nu bliver gennemført, og det er det, som vi lagde op til: at man i 1974 på parcelhusområdet skulle have den samme beskatning, som vi havde i det foregående år.

Må jeg sige med hensyn til grundskatterne, som hr. Erhard Jakobsen var inde på, at jeg tror ikke, hr. Erhard Jakobsen og jeg kan blive uenige om, at der er et problem med hele grundbeskatningen. Det gælder ikke alene over for parcelhusejere, det gælder også over for andre befolkningsgrupper, og jeg mener, det er et spørgsmål, der må vurderes ud fra andre synsvinkler end den,

[Finansministeren.]

der hidtil har været den almindelige synsvinkel her i folketinget, og det er vi også parat til at vende tilbage til.

Formanden:

Lidt mere ro i salen.

Glistrup (FP):

Det var lykkeligt at høre hr. Erhard Jakobsens skønne visioner om de forslag, der skal fremsættes i næste folketingssamling, eventuelt næste folketingssamling igen, hvornår det nu kommer, til at gavne parcelhusejerne. Nu har man jo efterhånden vænnet sig til, at selv over for hr. Erhard Jakobsen kan man åbenbart ikke tage hatten af, før man virkelig har set manden; derfor: lad os se, hvordan det går til den tid.

Men i dag overskygges tingene unægtelig af det sørgelige tilbagefald, som hr. Erhard Jakobsen har været med til ved at gå ind i det selskab, han nu befinder sig i med denne sekstur fra disse partiers side. Det er jo noget, der har smittet af på selve det lovfor-slag, vi behandler her, for det, som fremskridtspartiet var enig om at være forslags-stiller til sammen hr. Erhard Jakobsens parti og det konservative folkparti, nemlig ændringsforslag nr. 5 og 9, har vores to mak-kere trukket sig tilbage fra.

Ændringsforslag nr. 5 gik jo ud på, at der skulle indføres standardfradrag for ejerlej-ligheder; det står vi nu alene med som for-slagsstillere, og det ønsker vi til afstem-ning.

Ændringsforslag nr. 9 var fra vor side en indrømmelse til medforlagsstillerne, specielt til de konservative, om, at den nye ordning ikke som loven i øvrigt skulle gælde allerede fra 1974, men først fra 1975. Det siger sig selv, at når de konservative og centrum-demokraterne ikke mere vil være med, har vi fuld rådighed over ændringsforslag nr. 9, og den vil vi selvfølgelig udnytte således, at når de andre ikke vil være med til hovedsa-gen, nemlig ændringsforslag nr. 5, tager vi selvfølgelig vor indrømmelse, der ligger i ændringsforslag nr. 9, tilbage. Derfor bliver altså nu også ændringsforslag nr. 9 taget til-bage, således at vort ændringsforslag nr. 5 vil have virkning allerede fra indkomståret 1974, hvis tinget gør den retfærdshandling,

det ville være at vedtage ændringsforslag nr. 5 om ejerlejlighedsstandardfradrag.

Men i øvrigt, i al den talen frem og tilbage om parcelhusejere ville det være sørgeligt, om i hvert fald ikke én enkelt måtte notere, at vi har fået yderligere én retfærdig i ind-komstskatteriget, nemlig hr. Ømann med hans meget interessante oplysning om, at socialistisk folkeparti i løbet af 14 dage fremkommer med forslag, der helt trækker tæppet væk under indkomstskatten. Det tør nok siges at være en oplysning, som er sær-deles interessant. Så har vi altså i folketin-get et parti, der går ind for 60.000 kr.s bundgrænse — det er fremskridtspartiet — et parti, der går ind for 30.000 kr.s bund-grænse — det er det kommunistiske parti — og vi har socialistisk folkeparti, der går ind for helt at fjerne indkomstskatten med det samme. Det begynder virkelig at gro og vokse, om end man må sige, at det ikke lige præcis er fra den side, man skulle have ven-tet at væksten var kommet. Men væksten kommer altså; lad os så håbe, at der kommer nogle flere med til at få trukket det tæppe væk under indkomstskatten. Vi skal i hvert fald være hr. Ømanns tro følgesvende, hvis forslaget holder, hvad hr. Ømann her fra talerstolen lovede. Velkommen til en god sommer.

Formanden:

Jeg går ud fra, at det skyldes støjen, når man ikke efterlever min henstilling om mere ro i salen, specielt nu i sidegangen.

Underændringsforslag nr. 9 er nu taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Op-hold). Da det ikke er tilflædet, er det bort-faldet.

Christoffersen (V):

Jeg må sige, at hr. Glistrups bestræbelser på ligesom at fremtræde som parcelhusejer-nes sidste beskytter frister mig lidt over evne. Jeg vil godt erindre om, hvad der står i fremskridtspartiets boligprogram, som det er fremlagt i folketingets boligudvalg, ved-rørende beskatning af ejerboliger. Der står:

„Lejeværdi for 1974:

Samme beløb i kroner, som gjaldt for ejen-dommen i 1973“.

Og så står der:

„For 1975, 1976 og 1977 forhøjes beløbet med 10 pct. pr. år. Der gennemføres snarest

[Christoffersen.]

lov om, at lejeværdien fra 1978 udgør 2 pct. af den 16. almindelige vurdering."

Det er faktisk denne model, der blev anvendt i den aftale, de 6 partier indgik fredag morgen.

Juul-Madsen (KF):

Når hr. Erhard Jakobsen nu fremholder, at det for parcelhusejerne er meget afgørende, at grundbeskatningen ikke løber løbsk, er jeg naturligvis på mit partis vegne enig med hr. Erhard Jakobsen.

Når hr. Erhard Jakobsen derefter bebuder, at han først i næste folketingsssamling vil fremsætte forslag herom, vil jeg opfordre hr. Erhard Jakobsen til at læse de konservatives forslag, som igennem de sidste 3 folketingsssamlinger har været fremsat i folkettinget, hvor vi har forsøgt at få tilslutning til, at der blev lagt loft over grundbeskatningen her i landet, men hvor vi ikke har haft hr. Erhard Jakobsens tilslutning ved disse lejligheder.

Det skal ikke forhindre mig i at tilsige et godt medarbejderskab, når hr. Erhard Jakobsen nu vil forsøge at bremse grundbeskatningen.

Dernæst vil jeg til hr. Ømann sige, at når hr. Ømann siger, man i forbindelse med boligforliget er blevet enig om at afskaffe rentefradraget, er det ikke rigtigt. Man er blevet enig om at begrænse rentefradragsretten, men en begrænsning af rentefradraget, f. eks. i forbindelse med et loft, er jo ikke det samme som at afskaffe rentefradraget.

Ømann (SF):

Nej, men selv en begrænsning indebærer, at man har brudt den modstand, der har været, nemlig at man ikke kan sondre mellem private og andre renter. Selv om man kun laver en begrænsning, vil man dermed erkende, at denne sondring kan man nu lave. Det er den store breche ved det forlig, som de 6 partier har indgået, og det noterer jeg med tilfredshed.

Derimod er jeg ikke så sikker på, at hr. Glistrup vil være min tro følgesvend, når først han har set vores forslag, for det går nok i en lidt anden retning end fremskridts-partiets ideologi i det hele taget.

Men når jeg nu tager ordet, er det først og fremmest, fordi jeg glemte at takke hr. Dahlgaard før, fordi han redeligt gjorde opmærksom på, at det var SFs tanker om rentefradrag og lejeværdi, man nu var kommet overens om at sige skulle være principperne for den fremtidige parcelhusordning. Der er jo ingen ophavsret til politiske ideer; desto mere fortjenstfuldt synes jeg det er, når man en gang imellem gør opmærksom på, hvem det egentlig var, der kom med ideen først.

Erhard Jacobsen (CD):

Jeg har tre minutter til tre sager.

Punkt 1: der er ikke tale om at svigte, men det ligger forud for hr. Glistrups deltagelse i politik. Det standpunkt, jeg oprindeligt har stået for, var, at såfremt man her i folketinget tog fat på at forhøje huslejen for de folk, der bor til leje hos andre, måtte helt naturligt udgiften for parcelhusejere følge med; det er det, der sker nu. Når jeg kunne følge hr. Glistrup for et par måneder siden, var det, fordi der ikke var tale om at forhøje huslejen overhovedet, men bare var tale om, at der ville ske noget for parcelhusejere, såfremt vi ikke ændrede loven.

Punkt 2: det er ikke tilfredsstillende for mig at følge et tidligere konservativt forslag om at lægge loft over grundskatterne. Der er alt for langt til loftet for adskillige kommuner, der ligger nede på 4-5 promille, hvis man lægger et loft på 20 eller 30 promille. Nej, det, vi vil stille forslag om, er, at man maksimerer til det beløb, der er udskrevet i år, og så foreslår vi i øvrigt en aftrapning til 0 over 15 år. Men det er en anden historie. Lad os tale om det, når vi får bedre tid.

Det tredje punkt: lad os nu ikke bilde befolkningen ind eller rettere sagt skræmme befolkningen med at sige, at det er SFs oprindelige forslag om helt at afskaffe rentefradraget, vi er ved at diskutere. Det, der er tale om, er en aftrapningsordning. Man skal i hvert fald ikke regne med centrum-demokraternes støtte til at bringe rentefradraget helt ned til 0; men alt det er jo noget, der skal diskuteres senere, det er ikke på tapetet. Det er bare for ikke at skræmme nogen og heller ikke give nogen alt for lyse forhåbninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Erhard Jakobsen har ret i, at vi skal ikke skræmme befolkningen, det skal 6 parti aftalens indhold nok gøre i tilstrækkelig grad. Den taler uhyggeligt for sig selv, og den taler jo om, at der fra 1975 skal beregnes skat på basis af 15. almindelige vurdering, og det er noget helt andet end fremskridtsforslaget.

Jeg ved godt, at hr. Christophersens parti i disse dage byder på aftenselskaber, men han burde virkelig have indbudt fremskridtspartiet til aftenselskabet i torsdags, når han mener, at det, han gjorde fredag morgen, var at være fremskridtspartiets elev, for det var en meget dårlig elev, der ikke havde forstået meget af den lektie, som hr. Christophersen selv læste højt, hvor han læser højt, at vort udgangspunkt er beløbet for 1974, der så forhøjes i 1975 med visse procenter, mens derimod det, hr. Christophersen læste op, og det, hr. Christophersen vedtog i 6 parti aftalen, var, at det var 15. almindelige vurdering, som for mange ejendomme kan være vidt forskellig fra den 13. almindelige vurdering, der er udgangspunktet for fremskridtspartiets forslag. Derfor kan hr. Christophersen ikke sige, at han har ladet sig friste over evne, som han indledte sit indlæg med; hr. Christophersens forslag er helt forskelligt fra fremskridtspartiets.

Grünbaum (S):

I mit første indlæg gik jeg ikke særlig ind på spørgsmålet om parcelhusbeskatningen, idet jeg regnede med, at dette naturligt måtte indgå, når vi under et følgende punkt på dagsordenen kommer ind på selve boligforliget, aftalen om den langsigtede boligpolitik.

Nu har der imidlertid udspillet sig en debat om parcelhusbeskatningen, og så føler jeg trang til at sige på mit partis vegne, at vi er godt tilfreds med den udvikling, som har manifesteret sig i det, der ligger i aftalen. Der bliver gennemført en moderat stigning af lejeværdierne gennem de regler, der er fastsat for beregningen ved forhøjelse af 15. almindelige vurdering. Det er vi meget tilfreds med. Vi regner med, at den helt uansvarlige hetz og agitation, der har været

ført imod socialdemokratiets parcelhuspolitik, også fra nogle af de partiers side, som er med i 6 parti aftalen, hermed ophører, sådan at vi kan få en rolig, afslappet og saglig drøftelse af boligproblemerne også på dette område.

Jeg har ikke noget imod at give hr. Ømann og SF det, som tilkommer dem. Det er jo rigtigt, at hr. Ømann i nogle år ivrigt har arbejdet for, at vi skulle nå frem til en eller anden form for aftrapning af rentefradraget, og det ligger der i denne aftale. Det lå der også i den aftale, socialdemokratiet tidligere indgik med SF, og det, der ligger her på dette punkt, svarer stort set til den aftale, der dengang blev indgået. Det er jeg også glad for.

Der kan være vanskeligheder ved at foretage en sådan aftrapning, og det er derfor, vi har sagt, alle 6 partier, at vi er enige om målet, vi er enige om hensigten, men et udvalg må se på, hvorledes dette rent praktisk kan gennemføres. Jeg er meget glad for at konstatere, at et så stort flertal i folketinget nu er enig om, at det ikke bare er lejeværdien, vi skal have væk, men at vi samtidig skal have en gradvis begrænsning af rentefradragsretten. Så tror jeg, vi får og kan få en fornuftig parcelhuspolitik i de kommende år.

(Kort bemærkning):

Christophersen (V):

Jeg konstaterer, at hr. Glistrup altså mener, det er rimeligt, at man beskatter efter 4 pct. af 14. almindelige vurdering, at man i 1978 beskatter efter 2 pct. af 16. almindelige vurdering, men at det er helt urimeligt, at man starter i 1975 med 2 pct. af 15. almindelige vurdering. Jeg har lidt svært ved at se logikken i det synspunkt.

Formanden:

Hr. Glistrup har bedt om ordet for en kort bemærkning, men i øvrigt mener jeg, at det sidst drøftede mere hører hjemme under et senere punkt på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så skal jeg under det senere punkt på dagsordenen forklare hr. Christophersen lo-

[Glistrup.]

gikken. Jeg havde ærlig talt troet, han havde forstået den.

Men da hr. Ømann nu var så glad for at blive rost først af hr. Dahlgaard, fordi det var SFs tanker, der nu gik igennem i parcelhuspolitikken, derefter af hr. Grünbaum, der bekræftede det, vil jeg gerne slutte mig til gratulanternes række. Det er helt rigtigt, at SFs tanker har sejret i parcelhuspolitikken med det 6 parti forlig, der er indgået, og det er helt forståeligt, at hr. Grünbaum er glad og tilfreds med det. Til lykke, alle sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes med 118 stemmer mod 27.

Ændringsforslag nr. 6 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 7
vedtoges uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 9 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 8 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Grünbaum m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 110) findes i tidenden sp. 4116, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 753).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Der er i udvalgsbetænkningen af et mindretal, fremskridtspartiets medlemmer af udvalget, stillet forslag om, at det i ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets § 28: indeholdte stk. 2 afvises som værende i strid med grundlovens § 43, jfr. § 3, 1. pkt.

Jeg kan ikke, efter at have ladet spørgsmålet undersøge, være enig i, at det foreslåede stk. 2 er i strid med grundloven, men skal lade foretage afstemning om det stillede forslag om afvisning.

Forslaget om at afvise stk. 2 i ændringsforslaget

forkastedes med 116 stemmer mod 26; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.